

Blandt Brusksfiskene har han hos Slægterne *Raja*, *Squalus*, *Cyclopterus*, og *Chimæra*, fundet Organer der have det anførte Særkjende, og derfor bör ansees som Binyrer; blandt de andre Fiske (*pisces spinosi*) har han hos *Anarrhichas* fundet det samme. De vise sig her enten som et enkelt Organ, eller og ere de dobbelte. Leiets og Formen er forskjellig, i det de hos nogle (*Squalus*) ligge paa Nyrens övre, hos andre (*Raja*) paa dens nedre Flade. Hos de förste ere de langagtigt og cylindriske, hos de sidste fladtrykte. Farven er hvid eller guulagtig, og den Substants hvoraf de bestaae (*Parenchyma*) er blöd og eensformig.

De erholde deres Blod ved tilförende Vener, der enten ere fine Grene af Spinalvenerne, eller af Nyrens tilförende Vene (*vena advehens renis*).

Deres fraförende Vener (*venæ revehentes*) bringe Blodet til Nyrennes modsvarende Vener (nemlig disses *venæ revehentes*).

Bienyrerne ere störst hos Slægterne *Raja* og *Squalus*, meget smaae hos *Cyclopterus*, *Chimæra* og *Anarrhichas*, hvor de vise sig som et Par smaae cylindriske Legemer paa Nyrens övre Flade. I Slægten *Raja* synes de at være meest udviklede, da de ere temmelig store og rige paa Blodkar. Ved deres Form og Leie stemme de overeens med Fröernes Bienyrer, og Rokkerne danne fra dette Synspunkt betragtet Overgangen fra Fiskene til Krybdyrene.

De faa Kundskaber vi have om de Modificationer det lymfatiske System nndergaaer i de lavere Classer af Hvirveldyrene, foranledigede Selskabet at udsætte et Priiispörgsmaal om denne Gjenstand. Da hidindtil ingen Besvarelse var indkommen, fremsatte Prof. *Jacobson* Resultaterne af sine Undersögelser over dette System hos Krybdyrene og Fiskene.

Hos Krybdyrene (*Reptilia*) havde man hidindtil kun kjendt det lymphatiske System hos Skildpadden. Forf. finder at det hos alle Dyr af denne Classe er paa det fuldstændigste udviklet, og med Lethed lader sig opdage i de fleste Organer, saasom Hjertet, Lungerne, de Organer der høre til Fordöielsen, til Urinudskillelsen, og til Generationen, og endeligen i den hele ydre Hud saavel af Bullen (*truncus*) som af Extremiteterne.

Det lymphatiske System udmærker sig her fra Pattedyrenes:

- 1) Ved Mangel paa de saakaldte lymphatiske Kjertler.
- 2) Ved de særdeles store Sække eller Cylindre (*Sinus*), det danner inden i Legemet.

Disse Sække eller Cylindre omgive de store Pulsaarer. De ere inden i forsynede med Tverfibrer, der synes at tjene til at forhindre deres altfor stærke Udvidelse. Hos Fröerne (*Batrachii*) ere disse *Sinus* vide og sækformige, hos de langstrakte Krybdyr, nemlig Snogene og Firbenene (*Ophidii & Saurii*), ere de cylindriske.

Stampulsaaren hos Snogene löber fra dens Begyndelse indtil den naaer Halen, i en saadan temmelig viid cylindrisk Canal, der er Hovedstammen for det lymphatiske System, og som giver Forlængelser der ledsage, og omgive de store Grene af denne Pulsaare.

- 3) Ved lignende store Hulheder eller Canaler der findes under Huden, og hvoraf nogle ere forsynede med stærke Muskelfibrer.

Hos Fröerne findes paa hver Side af Bullen (*truncus*) en saadan *Sinus*, hvorpaa et stærkt Lag af Muskelfibrer udbreder sig.

Hos Snogene löber paa hver Side af Legemet, fra Hovedet og ned til Halen, en cylindrisk med stærke Muskelfibrer omgivne Canal.

Disse *Sinus* eller Canaler staae i nøie Forbindelse saavel med de anførte Hulheder, der findes inden i Legemet, som og med dem der findes under Huden af Extremiteterne.

- 4) Ved Maaden hvorpaa de lymphatiske Kar tage deres Oprindelse fra Tarmekanalene. De finere lymphatiske Kar der komme fra Tarmene, danne imellem Tarmens Hinder langslobende Canaler, der ere temmelig viide, og paa mangfoldige Maader ere forbundne med hinanden. Fra disse tage de større Kar deres Oprindelse og gaae derfra hen til de ovenanførte store Sække eller Huulheder.
- 5) Ved det, at de lymphatiske Kar have færre Valvler end Pattedyrenes.

At de anførte store *Sinus* eller Canaler virkelig høre til det lymphatiske System, derom kan man overbevise sig dels ved Indsprøitninger, dels ved Resorbtiøns-Forsøg.

Hos Fiskene har han i Særdeleshed undersøgt den Deel af det lymphatiske System, der findes i Bughulen. Det er temmelig let at overbevise sig om sammes Tilværelse hos Dyrene af denne Classe, hvilket allerede *Hewson*, *Hunter* og *Monroe* have viist.

Det udmærker sig:

- 1) Ved Mangel paa lymphatiske Kjørtler i de anførte Dele.
- 2) Ved de faa men stærke Valvler, hvormed de lymphatiske Kar ere forsynede.
- 3) Ved de store og paa mangfoldige Maader forbundne Sammenfletninger (*Plexus*) de danne.
- 4) Ved de paa langslobende Canaler, der findes imellem Tarmenes Hinder, og hvorfra de større lymphatiske Kar tage deres Oprindelse, paa samme Maade som hos Krybdyrene.

I Henseende til det lymphatiske Systems Forening med Blodaarsystemet bemærker han, at han uagtet al anvendt Møie,

dog ikke har kundet opdage den Forening, nogle Physiologer paastaae at have fundet hos Skildpadden, imellem dets lymphatiske Kar og Miltens Blodaare.

Som Bidrag til Læren om Misfosterne har samme Medlem forelagt Selskabet en Undersøgelse over *Hermaphroditer*, der forekomme i en Classe af Hvirveldyr, hvor man hidindtil ikke har fundet Misfostre af denne Art; nemlig hos Krybdyrene.

Denne mærkværdige Afvigelse fra Normaldannelsen, findes hos Tudserne (*Bufones*) og det temmelig hyppig. Hos disse Misfostre, der i den udvortes Skikkelse (*habitus*) ligne Hannerne, findes ovenfor de fuldstændig udviklede Testikler, imellem disse og Fidlegemerne (*appendices adiposæ*), en meget liden og meer eller mindre udvidet Æggestok, og paa hver sin Side af Nyrene Æggegangene. Disse ere altid meget mindre end hos Hunnen, dog ere de hos nogle af disse *Hermaphroditer* fuldstændige, og strække sig fra den överste Deel af Underlivet hen til Endetarmen, og ere huule. Hos andre findes blot et enkelt Stykke af dette Organ, der ikke mere staaer i Forbindelse med Endetarmen. Sjeldnere mangler den överste Deel af Æggegangen, og hvor yderst fiin den kan være, er den dog huul og har en övre Aabning.

I Anledning af en Rapport Selskabet overdrog Professor *Jacobson* om en Undersøgelse af Doctor *Prevost* i Geneve, vedkommende Generationen af Malermuslingen (*Mya pictorum*), forelagde han Selskabet sine Undersøgelser over denne Gjenstand. Om disse Dyrs Generationsdele, saavel i Henseende til deres Organisations Udvikling, som og deres Forbindelse med andre Dele af deres Legeme, ere Naturforskernes Meninger meget afvigende; kun deri stemme alle overeens, at Æggene, efterat have forladt Æggestokken, træde ud i det ydre Gjellepar, hvor